

DECIZIA nr. 99 din 25.03.2010
privind solutionarea contestatiei formulata de
X
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu adresele nr. xsi nr. x, inregistrate la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x si nr. x, cu privire la contestatia formulata de domnul X cu domiciliul in Bucuresti, x, sector x.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice sector x sub nr. x, completata cu adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, il constituie Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, comunicata la data x prin care s-a stabilit o taxa pe poluare pentru autovehicule in suma de x lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul X.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Domnul X solicita admiterea contestatiei si anularea Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x pentru urmatoarele considerente:

- la data de x.2009 a achizitonat din Olanda un autovehicul marca x, Categoria auto M1, norme de poluare E3, nr. de identificare x an fabricatie 2002, serie carte auto x, data primei inmatriculari x.2002 pentru care a fost obligat sa plateasca o taxa pe poluare in suma de x lei;

- invoca toate prevederile legale privind instiuirea taxei pe poluare de la data intrarii in vigoare a legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

- considera ca taxa reglementata prin OUG nr. 50/2008, modifcata prin OUG nr. 218/2008, este contrara art. 90 din taratatul de instituire a Comunitatii Europene, care obliga statele membre sa nu aplice, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natura, mai mari decat cele care se aplica, direct sau indirect, produselor nationale similare.

- reglementarea fiscala romana (OUG nr. 50/2008) indeplineste toate criteriile pentru a fi declarata incompatibila cu art. 90 din Trataul CE intrucat exista o discriminare intre autoturismele second-hand inmatriculate deja intr-un stat membru al Uniunii Europene si care se inmatriculeaza in Romania dupa 01.07.2008 si autoturismele inmatriculate deja in Romania.

- in situatia in care a solicitat autoritatii fiscale un calcul, o operatiune matematica, nu poate fi obligat prin decizia de calcul sa achite acest debit, in conditiile in care inmatricularea nu s-a produs. Acest debit nu poate fi titlu de creanta, si nu poate fi titlu executoriu pentru ca presupusa ctreanta bugetara sa fie incasata silit.

II. Prin Decizia de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, Administratia Finantelor Publice sector x a stabilit o taxa pe poluare pentru autovehicule in suma de x lei, in conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

III. Fata de constatarile organelor de administrare fiscala, sustinerile contestatarului, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organele fiscale au stabilit corect taxa pe poluare in suma de x lei pentru autovehiculul marca x, an fabricatie 2003 in conditiile in care motivatiile contestatarului nu sunt de natura sa modifice cuantumul taxei, iar potrivit OUG nr. 50/2008 taxa pe poluare se datoreaza cu ocazia primei inmatriculari in Romania.

In fapt, prin cererea inregistrata la organul fiscal sub nr. x, domnul X a solicitat calcularea taxei pe poluare pentru autovehicule, in vederea primei inmatriculari in Romania a unui autovehicul marca x, Categoria auto M1, norme de poluare E3, nr. de identificare x, an fabricatie 2002, serie carte auto x, data primei inmatriculari x2002.

Urmare solicitarii contribuabilului in cauza, in temeiul O.U.G. nr.50/2008 privind instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificarile si completarile ulterioare, Administratia Finantelor Publice sector x a procedat, in baza datelor inscrise in cartea de identitate a autovehiculului, la calcularea si emiterea Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x pentru suma de x lei reprezentand taxa pe poluare, stabilita conform elementelor de taxare in vigoare la data solicitarii calcularii taxei.

Contribuabilul nu contesta modul de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule ci dispozitiile OUG nr. 50/2008 si nerespectarea prevederilor art. 90 din Tratatul Uniunii Europene la care Romania a aderat in 2007 si ale art. 148 alin. (2) din Constitutia Romaniei.

In drept, O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificarile si completarile ulterioare prevede urmatoarele:

“Art. 1. - (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, denumită în continuare taxă, care constituie venit la bugetul Fondului pentru mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

Art. 4. - Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România;

b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 și 9”.

Se retine ca regimul taxei pe poluare pentru autovehicule a intrat in vigoare de la data de 1 iulie 2008, conform art. 14 din OUG nr. 50 din 21 aprilie 2008, publicata în Monitorul Oficial nr. 327 din 25 aprilie 2008, care stabileste, începând cu data de 1 iulie 2008, cadrul legal pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu destinatia de venit la bugetul Fondului pentru mediu fiind gestionata de Administratia Fondului pentru Mediu, în vederea finantarii Programelor si proiectelor pentru protectia mediului, reprezentand optiunea legiuitorului national urmare abrogarii art. 214¹-214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare, cata vreme legislatia fiscala prevede in mod expres plata taxei pe poluare cu ocazia primei inmatriculari, rezulta ca aceasta este in mod legal datorata.

In ceea ce priveste prevederile comunitare invocate in sustinerea contestatiei, se retine ca art. 148 din Constitutia Romaniei instituie suprematia tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, fata de dispozitiile contrare din legile interne, “cu respectarea prevederilor actului de aderare”, iar in conformitate art. I-33 alin. 1 din Tratatul de aderare ratificat prin Legea nr. 157/2005 “Legea cadru europeana este un act legislativ care **obliga orice stat membru destinat in ceea ce priveste**

rezultatul care trebuie obtinut, lasand in acelasi timp autoritatilor nationale competenta in ceea ce priveste alegerea formei si a mijloacelor”.

Rezulta ca legile cadru sunt obligatorii pentru statele membre numai in privinta rezultatului, autoritatile nationale avand competenta de a alege forma si mijloacele prin care se asigura obtinerea rezultatului.

Din jurisprudenta constanta a Curtii de Justitie a Comunitatilor Europene a rezultat ca tratatul nu este incalcat prin instituirea unei taxe pe poluare in momentul primei inmatriculari a unui autovehicul pe teritoriul unui stat membru, iar prin caracterul ei fiscal taxa intra in regimul intern de impozitare, domeniu rezervat exercitarii prerogativelor suverane ale statelor membre.

In subsidiar, se retine faptul ca tot jurisprudenta Curtii a stabilit ca art. 90 primul paragraf din Tratat este incalcat **numai atunci cand cuantumul taxei pe poluare, este calculat fara luarea in calcul a deprecierei reale a vehiculului, excede cuantumului taxei reziduale incorporate in valoarea vehiculelor de ocazie similare deja inmatriculate pe teritoriul national** (pct. 29 Hotararea din 18.01.2007, Brzezinski, C-313/05, pct. 26 Hotararea din 20.09.2007, Comisia/Grecia, C-74/06).

De asemenea, din HG nr. 686/2008 nivelul taxei este determinat de norma de poluare corelat cu vechimea, rulajul mediu anual si starea generala standard si reprezinta reflectia in plan fiscal a principiului **“poluatorul plateste”**, principiu unanim acceptat la nivelul Uniunii Europene.

Afirmatiile contestatarului, precum ca, taxa pe poluarea reglementata prin Ordonanta de Urgenta a Guvernului este ilegala, si discriminatorie nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat OUG nr. 50/2008 a fost emisa in temeiul art. 115 alin 4 din Constitutia Romaniei si a fost adoptata: **“În scopul asigurării protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului și pentru încadrarea în valorile limită prevăzute de legislația comunitară în acest domeniu, a ținut cont de necesitatea adoptării de măsuri pentru a asigura respectarea normelor de drept comunitar aplicabile, inclusiv a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, a avut în vedere faptul că aceste măsuri trebuie adoptate în regim de urgență, pentru evitarea oricăror consecințe juridice negative ale situației actuale și a considerat că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată.”**

Cu privire la legalitatea instituirii taxei pe poluare prin OUG nr. 50/2008 si la respectarea de catre aceasta a dispozitiilor art. 148 alin. (4) din Constituție, *Curtea Constitutională prin Decizia 1596 din 26.11.2009 (definitiva si general obligatorie) publicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 37 din 18/01.20109* referitoare la respingerea exceptiei de neconstituționalitate a dispozitiilor art. 4 lit. a) și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, precum și a ordonanței de urgență în ansamblu a statut:

1. Prin Decizia **nr. 802** din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 23 iunie 2009, Curtea a statuat că ordonanța de urgență criticată a fost adoptată în contextul în care Comisia Europeană deschisese procedura de infringement împotriva României în temeiul art. 226 din Tratatul de instituire a Comunităților Europene. Pentru a evita o eventuală procedură în fața Curții de Justiție a Comunității Europene, Guvernul a emis această ordonanță de urgență.

De asemenea, Curtea a constatat că, în conformitate cu dispozițiile art. 148 alin. (4) din Constituție, autoritățile statului român s-au angajat să garanteze ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din tratatele constitutive ale Uniunii

Europene, din reglementările comunitare cu caracter obligatoriu și din actul de aderare. În acest sens, Guvernul este abilitat din punct de vedere constituțional ca, prin mijloacele pe care le are la îndemână, să garanteze îndeplinirea obligațiilor României față de Uniunea Europeană. Astfel, folosirea ordonanțelor de urgență pentru punerea de acord a legislației naționale cu cea comunitară în situația în care era iminentă declanșarea procedurii de infringement în fața Curții de Justiție este pe deplin constituțională. În aceste condiții, s-a constatat că ordonanța de urgență criticată respectă exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție.

În final, Curtea a reținut că ordonanța de urgență nu este un act normativ inferior legii din punct de vedere al forței juridice. Aceasta se adoptă în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, text care permite Guvernului să emită astfel de ordonanțe cu condiția respectării unor exigențe strict stabilite prin textul Constituției.

2. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.178 din 17 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 6 octombrie 2009, cu privire la constituționalitatea art. 4 lit. a) din ordonanța de urgență, a statuat că textul de lege criticat în mod punctual, precum și ordonanța de urgență în ansamblul său, nu prevăd obligația plății taxei pe poluare decât la prima înmatriculare a autovehiculului. Or, în mod firesc, pentru autovehiculele înmatriculate înainte de intrarea în vigoare a taxei speciale și ulterior a taxei pe poluare, nu se plătește taxa în cauză. O asemenea chestiune ține de opțiunea legiuitorului, care, în considerarea anumitor factori, în viitor va putea adopta o soluție legislativă diferită.

3. Curtea, prin Decizia nr. 499 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 21 mai 2009, cu privire la constituționalitatea art. 11 din ordonanța de urgență, a statuat că taxa instituită inițial prin art. 1 din Legea nr. 343/2006 avea un pronunțat caracter de taxă pe poluare, o atare concluzie fiind întărită de faptul că anexa nr. 4 din lege stabilea că valoarea taxei depinde de capacitatea motorului, de standardele de emisie și de vârsta autovehiculului. Art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 redefinește taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, astfel cum rezultă și din prevederile art. 4 și art. 14 alin. (2) din aceeași ordonanță de urgență, stabilind că obiectul ordonanței de urgență menționate îl constituie autovehiculele înmatriculate pentru prima dată în România.

Prin urmare, Curtea a reținut că redefinirea unei taxe printr-un act normativ distinct față de cel inițial nu echivalează cu instituirea unei noi taxe, atât timp cât natura juridică a celor două taxe este identică.

Faptul că inițial taxa a fost definită ca taxă specială pentru autoturisme și autovehicule și ulterior a fost definită drept taxă pe poluare nu poate acredita ideea că se instituie taxa pe poluare pentru trecut, câtă vreme respectiva taxă formase deja obiectul unor acte administrativ-fiscale (decizii de impunere), care, la momentul contestării lor, fuseseră aduse la îndeplinire prin plată voluntară, iar art. 11 din ordonanța de urgență viza numai restituirea sumei plătite în plus de contribuabil față de cuantumul datorat. **Astfel, natura juridică a taxei a rămas nealterată - taxă pe poluare -, ceea ce s-a modificat a fost doar modalitatea de calcul al acesteia și diminuarea cuantumului său.**

[.....]

In consecință, Curtea Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată”.

Afirmatia domnului X, precum ca "a solicitat autoritatii fiscale un calcul, o operatiune matematica si ca nu poate fi obligat prin decizia de calcul sa achite acest debit, in conditiile in care inmatricularea nu s-a produs", nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei, intrucat insusi adresa depusa voluntar de acesta

la Administratia Finantelor Publice sector x sub nr. x se intituleaza **"Cerere privind stabilirea taxei pe poluare pentru autovehicule"**, si pe cale de consecinta organele fiscale au emis decizia de calcul a taxei pe poluare numai urmare solicitarii contribuabilului si in baza documentelor anexate, decizie care reprezinta titlu de creanta si constituie instiinatre de plata potrivit prevederilor Ordinului Presedintelui A.N.A.F. nr. 986/2008 pentru aprobarea procedurii privind stabilirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

Contestatarul a incercat sa invoce aspecte de ordin formal, inserand toata legislatia referitoare la calculul taxei de la intrarea in vigoare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal si a OUG nr. 50/2008, pentru a fi exonerat de plata sumelor ce le datoreaza Administratiei Fondului pentru Mediu, corect calculate din moment ce nu s-au propus probe din care sa rezulte un alt cuantum.

Mai mult, asa cum s-a mentionat mai sus aceasta taxa pe poluare a fost stabilita ca urmare a solicitării contestatarului care prin cererea depusa la organul fiscal **a solicitat calculul taxei in vederea primei înmatriculari a unui autovehicul în România si nu pentru un calcul matematic cum eronat sustine acesta.**

Referitor la invocarea de catre contestatar a unor solutii pronuntate de instantele din tara cu privire la taxa pe poluare se retine ca acestea nu constituie izvor de drept, motiv pentru care nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei.

Pe cale de consecinta, avand in vedere cele expuse mai sus, se retine ca taxa pe poluare pentru autovehicule a fost instituita in scopul asigurarii protectiei mediului, cu luarea in considerare a legislatiei comunitare si a jurisprudentei Curtii de Justitie a Comunitatilor Europene si dupa parcurgerea unui proces de audiere publica ce a asigurat transparenta in promovarea acestei taxe si ca aceasta taxa reprezinta optiunea legiuitorului national, iar organele fiscale sunt obligate sa respecte prevederile art. 13 din OG nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, conform caruia: **"Interpretarea reglementarilor fiscale trebuie sa respecte vointa legiuitorului asa cum este exprimata în lege."**, motiv pentru care contestatia domnului X va fi respinsa ca neintemeiata pentru suma de **x lei**, reprezentand taxa pe poluare stabilita prin Decizia x.

Referitor la adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x prin care domnul X solicita admiterea contestatiei si anulara Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, deci contesta un act administrativ fiscal, organele fiscale au emis eronat adresa nr. x in loc sa transmita dosarul cauzei la organul competent in solutionarea contestatiei prevazut de art. 209 alin. (1) lit. a) din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Pentru considerentele aratate si in temeiul O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, cu modificarile si completarile ulterioare, HG nr. 686/2008, Tratatul Comunitatii Europene, ratificat prin Legea nr. 157/2005, art. 13 si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, art. 115 alin. (4) din Constitutia Romaniei, Decizia nr. 1596/24.11.2009, a Curtii Constitutionale

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de domnul X impotriva Deciziei de calcul al taxei pe poluare pentru autovehicule nr. x, prin care Administratia Finantelor Publice sector x a stabilit o taxa pe poluare pentru autovehicule in suma de **x lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.